

אמון בממשלה ולאשר את המלחמה. ואחר כך הצענו אי-אמון אחרי שיצא הדר"ח של ועדת ההקירה בעניין צברה ושאתילא, ובאותו יום הציע מוטה גור ממשלת ליכוד לאומי. והו אי-אמון באופוזיציה.

אחר כך היתה ההצבעה. במס' דרונות של קולנוע תל-אביב, על רקע כרזות הפירסומת הגדולות לסרט חדש בסדרת ג'יימס בונד, הסתרו תורים ארוכים. צעירים רבים במכנסיים קצרים, כשעל דש כיגדם הסיסמה: "תנו למפ"ם צ'אנס", לצד המבוגרים יותר, בשיער השיבה.

עסקני מפ"ם בהסתדרות ניסו לגייס קולות אחרונים. הם הצליחו בכך. 17 קולות בלבד הכריעו את הכף.

המצדדים בפירוק המערך זכו ב-498 קולות, כמעט 50%. זה היה ההישג הגדול שזכו בו תומכי פירוק המערך בתריסר השנים האחרונות. בפעמים הקודמות הסתיימו ההצבעות האלה כשתומכי פירוק המערך זכו ב-30%, או מעט יותר. אבל ההישג הזה היה רחוק מלהספיק.

חזן, אם כן, ניצח. הוא לא ניצח לברו. כבר בערב הפתיחה של הוועידה, ביום החמישי, ניתן האות להסתערות הגדולה. מוכ"ל ההסתדרות, ירוחם משל, וי"ד מיפלגת העבודה, שימעון פרס, הוזמנו לשאת דברים כאורחים. אבל התערבו בגלוי בוויכוח הפנימי במפ"ם. הם ניסו לפתות, הם איימו, ובסופו של דבר תבעו כי מפ"ם תישאר במערך.

ביום הדינוים הראשון גייסו תומכי הפירוק לטובתם את איש חוג 77 במיפלגת העבודה, זאב שטרנהל. הוא ביקר בחריפות את המתרחש במיפלגת העבודה, והילל את מפ"ם. במיוחד אמר שטרנהל, ראוייה מפ"ם לשבחים בגלל הצבעתה נגד המלחמה בלבנון. הלל אשכנזי קרא לשטרנהל קריאת כיניים, והזכיר לו כי מפ"ם מעולם לא הצביעה נגד המלחמה!

על השיקולים שמאחרי הקלעים לא דיברו על הבימה, למרות שהם חשובים לא פחות מן השיקולים האידיאולוגיים. במילון המרכסיסטי, שמפ"ם אמונה עליו, ידועה האמירה המפורסמת של קרל מרקס, "ההווייה קובעת את התודעה". בוועידה התשיעית של מיפלגת הפועלים המאוחדת, היתה זו ההווייה של מפ"ם שקבעה את תוצאות ההצבעה.

יש מה להפסיד **פתלי בן-ימשה, עסקן הסתר-רותי ותיק של מפ"ם, היה במשך**

מיצעד הניצחון

שנים מנהיגה של מפ"ם, מתנהל בין שורות המושבים כשהוא נעזר

עמדות שנים מנהיגה של מפ"ם, מתנהל בין שורות המושבים כשהוא נעזר עמדות שנים מנהיגה של מפ"ם, מתנהל בין שורות המושבים כשהוא נעזר עמדות שנים מנהיגה של מפ"ם, מתנהל בין שורות המושבים כשהוא נעזר

שנים ארוכות מצדד תקיף בפירוק המערך. פעם הוא גם שקל פרישה ממפ"ם בגלל הישארותה במערך. אך היום נפתלי בן-ימשה הוא חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, ותומך נלהב בקיום המערך.

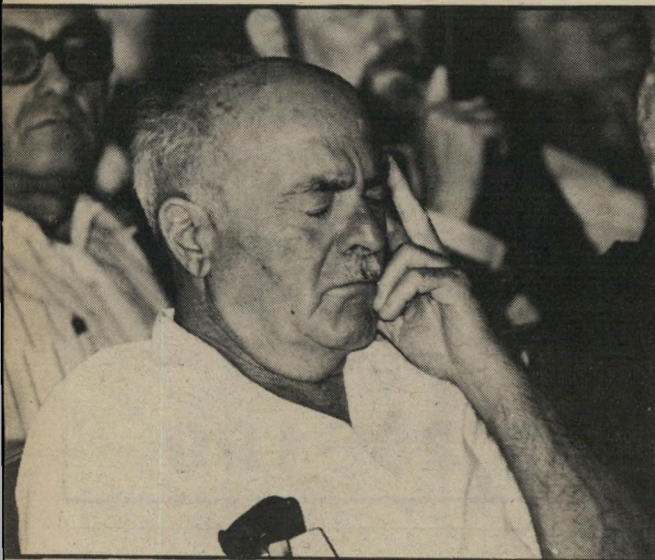
לפני הוועידה ערכו אנשיו של בן-ימשה החתמה של חברי מפ"ם המחזיקים משרות בוועד הפועל של ההסתדרות, למען הישארות מפ"ם במערך. כאשר נודע על כך למזכ"ל מפ"ם, ויקטור שמטוב, הוא צווה להפסיק מייד את ההחתמה. אך

הקולנוע וביצע שלו בשעת הנאומים שנישאו בערב הפתיחה, ביום הדיונים הראשון, שבו נמשכו הנאומים עש לשעה 10 וחצי בלילה, וביום הדיונים השני, עד לשעות אחרי-הצהריים של יום השבת.

במקל-הליכה, ובאחד הצירים הצעירים. בתמונה משמאל נראה חזן יורד מן הבימה, כשהוא נושא בידו את תיק הציר. חזן ויערי ישבו זה בצד זה שעות ארוכות על הבימה. היום חזן הוא מספר 1 בהנהגת מפ"ם.

הפאנה יצחק בן-אהרון מעמיד פני מנמנס בערב הפתיחה של הוועידה. הוא עשה זאת בשעה שנאם מזכ"ל ההסתדרות ירוחם משל, שנוא-נפשו. לבן-אהרון היה עניין מיוחד בתוצאות הוועידה. המערך נוצר בעיקבות מאמרו. עזו להתחדשות בטרם פורענות.

הקונסטוקטיביזם המהפכני של חזן ניצח, אם כן, את הרצון לשינוי. כאשר נשאל ויקטור שמטוב על-ידי העולם הזה אם אין תוצאות הוועידה מהוות שלב נוסף בהתחללות מפ"ם כגוף עצמאי, אמר שמטוב: "חס ושלום". השאלה הבאה היתה, מרוע, אם כך, טענו זאת המטיפים לפירוק המערך. שמטוב אמר שזו ררכם של ויכוחים. משהו סיכם כך את הוועידה, כאשר על הבימה הגדולה של קולנוע תל-אביב נותרו אחרוני העיתונאים עם אחרוני הפליטיקאים: "בכל ארבע שנים מפ"ם כמעט גומרת בחוק, ותמיד גומרת בפנים".

שלמה פרנקל

הבהירו ל"משקיסטים" של מפ"ם כי השותפות הכלכלית תפורק בעיקבות השותפות הפוליטית.

מפ"ם היא גם שותפה למשק הפרטי. אמנם בוועידה הרבו לדבר נגד "תרבות הבורסה" ונגד "הרווחים הקלים" שבתקופת שלטון הליכוד, אך אין זה סוד שהמוסדות הפינאנסיים של הקיבוץ הארצי הרבו להשקיע כספים בקבוצת ריגריפישמן, ויש שותפויות בין מיפעלים של מפ"ם ומיפעלים פרטיים. מפ"ם אינה יכולה להרשות לעצמה להופיע פתאום כמי שמניפה דגל ארום ולהט, ומרברת שוב על מילחמת מעמדות.